

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci žalobkyně **V. S.**, zast. Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Jugoslávských partyzánů 1603/23, Praha 6 – Dejvice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2015, čj. MV-30076-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2016, čj. 11 A 190/2015-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 18. 12. 2014 zastavilo řízení o žádosti žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, o povolení k trvalému pobytu, neboť na území ČR pobývala na základě uděleného výjezdního příkazu s platností od 8. 12. 2014 do 21. 12. 2014. Nebyla tak podle § 69 odst. 5 cit. zákona oprávněna k podání žádosti. Žalovaná odvolání stěžovatelky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Stěžovatelka podala proti rozhodnutí žalované žalobu k městskému soudu. Usnesením ze dne 24. 11. 2015, čj. 11 A 190/2015-11, městský soud žalobkyni vyzval k uhrazení soudního poplatku za podání žaloby a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu 10 dnů. Současně žalobkyni poučil o následcích nevyhovění této výzvě. Výzva byla zástupci žalobkyně doručena dne 25. 11. 2015. Městský soud následně řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. usnesením ze dne 15. 12. 2015, čj. 11 A 190/2015-14, které nabylo právní moci dne 16. 12. 2015. Toto rozhodnutí napadla stěžovatelka předchozí kasační stížností. Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil usnesením ze dne 3. 2. 2016, čj. 5 Azs 268/2015-16, z důvodu nezaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti.

[3] Usnesením ze dne 14. 3. 2016, čj. 11 A 190/2015-38, vrátil městský soud zaplacený soudní poplatek stěžovateli a poučil ji o možnosti podání kasační stížnosti. Právě proti tomuto usnesení směřuje nyní podaná kasační stížnost.

[4] V kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že zastavení řízení o žalobě neproběhlo v souladu se zákonem. Městský soud byl povinen usnesení o zastavení řízení v souladu s § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit, nikoliv vracet zaplacený soudní poplatek, protože ten byl jednou zaplacen a týkal se určité platby označené variabilním symbolem. Soudní poplatek tak byl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení nabylo právní moci. Stěžovatelka dále namítá, že městský soud neměl vracet soudní poplatek.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda je proti napadenému usnesení městského soudu kasační stížnost přípustná. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení, je nepřípustná. Nejvyšší správní soud ve své konstantní rozhodovací praxi judikuje, že „*mezi náklady řízení spadají i soudní poplatky. Rozhodnutí o soudních poplatcích, v daném případě rozhodnutí o vrácení soudního poplatku, je tedy rozhodnutím o nákladech řízení. Protože rozhodnutí městského soudu má toliko jediný výrok - o vrácení poplatku - proti kterému směřuje kasační stížnost, je tato stížnost podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná.*“ (viz usnesení NSS ze dne 23. 2. 2007, čj. 8 As 25/2006-144, srov. též usnesení ze dne 23. 11. 2011, čj. 6 Ads 133/2011-67).

[7] Na nepřípustnosti kasační stížnosti nic nemění ani nesprávné poučení městského soudu, že proti jeho rozhodnutí je kasační stížnost přípustná; nesprávné poučení přípustnost nezakládá (srov. usnesení NSS ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[8] K tomu zdejší soud na okraj dodává, že uplatňuje-li stěžovatelka své námitky až nyní, nelze jejich důvodnost v tomto řízení posoudit, i kdyby snad byly důvodné. Tyto námitky měla uplatnit v kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení.

[9] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu